

РЕШЕНИЕ

№ 7131

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9611** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 29.03.2020 г., постановено по НАХД № 16255/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в. Със същото е потвърдено НП № 44-0000145/21.08.2018 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” Т., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 10, параграф 2, изречение първо от Регламент ЕИО № 561/06 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (наричан по-нататък Регламент 561/06), вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по касационна жалба на А. Т.“ Е. против решение от 29.03.2020 г., постановено по НАХД № 16255/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в, с което е потвърдено НП № 44-0000145/21.08.2018 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” Т., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 10, параграф 2, изречение първо от Регламент ЕИО № 561/06 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (наричан по-нататък Регламент 561/06), вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 25 март 2018 г. около 17:56 ч. в Кралство Б. (неточно посочено в наказателното постановление Република Б.), превозвачът [фирма] не е организиран работата на водача Ш. Д., използващ автомобил Д. ФТ ХФ 105 от категория № 3, с рег. [рег.номер на МПС], извършващ обществен международен превоз на товари от Кралство Б. до Република Франция със СМР № 71771, като работата на водача не е организирана така че той да може да ползва нормална седмична почивка за две последователни седмици за периода от 00:00 ч. на 13 март 2018 г. до 00:00 ч. на 26 март 2018 г. Нарушението е било установено при извършване на тематична проверка на търговското дружество с писмо № 12-00-00-352/16.05.2018 г. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателно постановление за нарушение по чл. 10, параграф 2, изречение първо от Регламент ЕИО № 561/06 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (наричан по-нататък Регламент 561/06), вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози.

От правна страна първоинстанционният съд е приел за извършено нарушението по чл. 10, параграф 2, изречение първо от Регламент ЕИО № 561/06 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (наричан по-нататък Регламент 561/06), вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози. В мотивите си съдът е приел за извършено нарушението по чл. 15, ал. 6 от Наредба № 41 от 4 август 2008 г., за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз а пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална

квалификация, издадена от министъра на транспорта.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно, а касационната жалба е основателна.

От събраните по делото доказателства се установява фактичката обстановка, която правилно е била установена и от първоинстанционния съд, а именно се установява, че на 25 март 2018 г. около 17:56 ч. в Кралство Б., превозачът [фирма] не е организиран работата на водача Ш. Д., използващ автомобил Д. ФТ ХФ 105 от категория № 3, с рег. [рег.номер на МПС], извършващ обществен международен превоз на товари от Кралство Б. до Република Франция със CMR № 71771, като работата на водача не е организирана така че той да може да ползва нормална седмична почивка за две последователни седмици за периода от 00:00 ч. на 13 март 2018 г. до 00:00 ч. на 26 март 2018 г. Установява се, че водачът на автомобила е в трудово правоотношение с посоченото търговско дружество. При правилно установената фактическа обстановка са направени незаконосъобразни правни изводи. Съобразно чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози при извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозачите и водачите спазват изискванията на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, наричан по-нататък "Регламент 561/2006" и на Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози, съставена в Ж. на 1 юли 1970 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (обн., ДВ, бр. 99 от 1995 г.; изм., бр. 27 от 2012 г.). Съгласно чл. 10, параграф 2, изречение първо от регламента, транспортното предприятие организира работата на водачите, посочена в параграф 1 по такъв начин, че водачите да са в състояние да спазват Регламент (ЕИО) № 3821/85 и глава втора от настоящия регламент. Това обстоятелство несъмнено предполага и посочването на съответната правна норма от Регламент (ЕИО) № 3821/85 или пък от глава втора на Регламент, която не е била спазена, което обстоятелство не се съдържа в наказателното постановление. Съответната правна норма е някоя от правните норми от глава втора от Регламент (ЕО) 561/2006 г., но е посочената в наказателното постановление норма а чл. 10, параграф 2, изречение първо от регламента. Неправилно в мотивите си първоинстанционният съд е приел за нарушена нормата на чл. 15, ал. 6 от Наредба № 41 от 4 август 2008 г., за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз а пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация, издадена от министъра на транспорта, доколкото наказателното постановление не е издадено за извършването на подобно нарушение.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено, като следва да бъде отменено и наказателното постановление.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение от 29.03.2020 г., постановено по НАХД № 16255/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в и вместо него

ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 44-0000145/21.08.2018 г. на началника на ОО „Автомобилна администрация” Т., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 10, параграф 2, изречение първо от Регламент ЕИО № 561/06 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, (наричан по-нататък Регламент 561/06), вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: